

SALM 102

Isaïes recull el pensament dominant d'aquest Salm quan escriu: ***Alceu els ulls al cel i mireu després a la terra: el cel s'esvaeix com el fum, la terra s'esfila com un vestit vell, i els homes moren com mosques. Però la meva salvació dura per sempre, i el meu triomf no fallarà.*** Is.51:6

☞ El Salm 102 s'obre amb una **pregària apressant, d'emergència**, demanant a Déu atenció i resposta urgent. V.2-3

☞ El llenguatge figuratiu emprat en els versets 4-12 és de molt bella factura poètica; és brillant literàriament parlant, si bé serveix per emmarcar una situació de **Nit fosca de l'ànima**.

▪ Emmanuel opina que cap altre Salm descriu l'infortuni del just atribolat, amb termes tan patètics. Si es vol un altre Salm, en què el just només té la " foscor per companyia ", es pot prendre el Salm **88**, bessó del que ens ocupa. Força expressions del Salm **88** revelen un evident parentesc amb el Salm **102**.

- *em sento a les portes de la mort.* 88:4
- *el vostre rigor pesa damunt meu.* 88:8
- *m'heu fet repugnant per a tothom.* 88:9
- *els meus ulls s'esllangueixen de pena.* 88:10
- *Senyor, perquè m'abandoneu i m'amagueu el vostre rostre?* 88:15

Res d'estrany que les nits siguin vetlla i plany afegit, i les llàgrimes beguda. 102: 8 i 10

▪ La situació de pecat es torna insostenible per l'home que creu en Déu i està cridat a estimar-lo. El seu interior presenta el panorama dramàtic descrit figurativament en aquest salm.

☞ En la part final del Salm, el salmista surt de si mateix. Reinicia la súplica directa o en tercera persona, al **Senyor que resideix a les altures però escolta i allibera**. v. 20-21. **Ell és l'únic perdurable**, mentre que tota la resta s'envellirà com un vestit. v.27

☞ El verset 28 conclou el Salm amb la convicció **d'un futur sense pecat**, a la presència de Déu. És aquesta també la convicció i l'anhel del que deixa enrera una situació d'allunyament de Déu.

■ La **solitud** i la **brevetat** de la vida són dues components constitutives de l'existència humana. En elles s'hi empelten totes les misèries del cos i totes les defallences de l'ànima.

▪ Pascal té una pregària molt en consonància amb aquest Salm : **Senyor feu-me la gràcia de no reaccionar com un incrèdul en l'estat al que m'heu reduït: feu que com a cristià us reconegui com el meu pare i el meu Déu, en qualsevol situació que em trobi, ja que qualsevol canvi en la meva condició no en comporta cap en la vostra. Vós sou sempre el mateix i jo estic sotmès al canvi. Vós no sou menys Déu quan m'affligiu que quan em consoleu i em perdoneu.** (*Pregària per demanar a Déu el bon ús de les malalties*).

